

Матеріали до теми: «Використання інтерактивних методів навчання на уроках»

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачувальну мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність. Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається шляхом постійної та активної взаємодії всіх учнів і вчителя. Інтерактивні методи відповідають віковим особливостям дітей середньої ланки, бо діти в цьому віці активні, енергійні, непосидючі.

Успіх застосування інтерактивних методів навчання залежить від багатьох факторів: чи підготовлені діти до такого навчання; наскільки вчитель впевнений у використанні новації; залежить навіть від настрою учнів і вчителя, в певній мірі й від розташування меблів в кабінеті; від рівня загальної культури учнів.

Тому вводити такі методи взаємодії слід поступово, привчаючи дітей.

Структура інтерактивного уроку дещо відрізняється від традиційного, вона включає:

- етап мотивації: 5% часу (коротка історія, оповідання);
- оголошення теми та очікувальних результатів: 5% часу (про що ви хочете дізнатись);
- надання необхідної інформації: 10% часу (те, на основі чого будуть виконуватись завдання);
- інтерактивні вправи – центральна частина уроку: до 60% часу (інструктаж, розподіл ролей, виконання завдань, презентація);
- підсумки уроку, оцінювання результатів.

Для кожної частини уроку будуть доцільними конкретні інтерактивні вправи.

На етапі мотивації навчальної діяльності учнів, мета якої - сфокусувати увагу учнів на проблемі й викликати інтерес до теми, що обговорюється, необхідно використовувати прийоми, що створюють проблемні ситуації, викликають у підлітків здивування, подив, інтерес до змісту знань і процесу їх отримання, підкреслюють парадоксальність явищ і

подій. Формулювання очікуваних результатів уроку - принциповий момент інтерактивного навчання, тому що створює певну особисту відповідальність учнів стосовно мети їхнього навчання. Радимо використовувати наступні вправи: «Незакінчене речення», «Пісочний годинник», «Берег надій», «До вершини знань».

На етапі надання необхідної інформації можна використовувати міні-лекцію, читання роздаткового матеріалу, виконання домашнього завдання, опанування інформацією за допомогою технічних засобів навчання або наочності. Після отримання необхідної інформації, учні виконують інтерактивну вправу, використовуючи технології „Обговорення проблеми в загальному колі“, „Уявний мікрофон“, „Робота в парах“, „робота в малих групах“, „коло ідей“, технологія критичного читання тексту „робимо позначки“, „мозковий штурм“, „два - чотири - всі разом“

Інтерактивна вправа - центральна частина заняття. Мета - засвоєння навчального матеріалу, досягнення результатів уроку.

Послідовність і регламент проведення інтерактивної вправи:

- інструктування: ознайомлення учнів з метою вправи, правилами, послідовністю дій і кількістю часу на виконання завдань - об'єднання в групи і розподіл ролей;
- при виконанні завдання, вчитель виступає як організатор, помічник, ведучий дискусії, надає дітям максимум можливостей для самостійної роботи і навчання у співпраці один з одним;
- презентація результатів виконання вправи.

Після кожної інтерактивної вправи необхідно провести рефлексію, Рефлексія дає можливість учням і вчителю усвідомити, чого вони навчились. Це можна зробити за методом «Уявний мікрофон», продовжуючи наступні речення: «Після розгляду цього питання я зрозумів...відчув...», «На сьогоднішньому уроці я навчився...зумів...зрозумів...».

Рефлексія не повинна бути лише вербальною, доцільно використовувати короткі твори-роздуми, малюнки, схеми, графіки, листки з самооцінювання, рецензії. В кінці уроку вчителю необхідно обговорювати з учнями не тільки, про що вони дізналися, але і те, що сподобалось і чому, що хотілось виконати ще раз, а що зробити по іншому.

Для забезпечення швидкого та ефективного включення учнів в інтерактивну діяльність бажано давати їм пам'ятки, які містять опис алгоритму діяльності. Такі пам'ятки можна запропонувати у вигляді роздаткового матеріалу,

плакатів або будь – якої наочності, використовуваної за допомогою технічних засобів навчання. Вони мають надаватись учням за потребою доти, доки порядок діяльності не стане для них звичним.

***Виховання, як і навчання, повинно бути там,
де йому належить бути – на першому місці!***

К.Д.Ушинський